Bezpłatnie

Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie.

WIADOMOŚCI GOSPODARCZE

Nr. 40. W Krakowie 28 października 1916. Rocznik I.

Drukowane jako rękopis. — Przedruk dozwolony jedynie z podaniem źródła.

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE“ Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie pojawiają się w miarę potrzeby. Wysyłka odbywa się bezpłatnie. Instytucye, korporacye, oraz kupcy, rękodzielnicy i przemysłowcy okręgu Izby otrzymują „WIADOMOŚCI GOSPODARCZE“ za ustnem lub pisemnem zgłoszeniem w biurze Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, ul. Długa 1. p., Tel. Nr. 2318.

— Bez odpowiedzialności. —

Unormowanie obrotu.

Unormowanie obrotu rybami rzecznemi.

Rozporządzeniem ministeryalnem z 19. października b. r. (Dz. p. p. 365) oznaczono dla sprzedaży ryb rzecznych przez właścicieli stawów (ab staw) następujące ceny maksymalne:

za 1 cetnar karpi . . . . K 405.—
„ 1 „ linów . . . . „ 380.—
„ 1 „ szczupaków . . . . . „ 405.—

Dla sprzedaży „ab“ kadzie (Hälter) ceny maksymalne wynoszą: dla ilości ponad 50 kg.

za 1 cetnar karpi . . . . K 430.—
„ 1 „ linów . . . . „ 405.—
„ 1 „ szczupaków . . . . . „ 430.—

dla ilości do 50 kg:

za 1 kg karpia . . . . 4 K 50 h.
„ 1 „ lina . . . . 4 „ 30 „
„ 1 „ szczupaka . . . . . . 4 „ 50 „

Dla sprzedaży w ilościach do 50 kg przez handlarzy na miejscu konsumcyi obowiązują następujące ceny:

za 1 kg karpia . . . . 5 K — h.
„ 1 „ lina . . . . 4 „ 80 „
„ 1 „ szczupaka . . . . . . 5 „ — „

Przy sprzedaży pewnych gatunków, będących odpadkami gospodarstwa rybnego, t. zw. białych ryb, (szczupaki, okonie (Barsche), jelce (Döbel), leszcze (Brachsen), płotki (Blichen), w ilościach do 50 kg na miejscu konsumcyi należy pobierać następujące ceny:

za 1 kg ryb białych ze stawów (unterbrittelmässig) . . . . 1 K — h.
za 1 kg ryb białych ze stawów lub rzek (überbrittelmässig) . . . . 1 K 60 h.

Przy sprzedaży ryb białych ze stawów (unterbrittelmässig) należy przedłożyć certyfikat połowu, (Ursprungszertifikat), wystawiony przez władzę gminną miejscowości, w której odbywał się połów.

Każdy uprawniony do połowu ryb winien w odpowiednim czasie postarać się o przeprowadzenie połowu i donieść politycznej władzy powiatowej o wyniku i sposobie połowu karpi, linów i szczupaków.

Minister spraw wewnętrznych może zniewolić osoby, uprawnione do przeprowadzania połowu, by oddawały złowione karpie, liny i szczupaki wskazanym gminom lub innym specyalnie oznaczonym odbiorcom.

Do przesyłek ryb rzecznych, nadanych z kraju do kraju w obrębie Monarchii, dołączyć należy poświadczenie transportowe, wystawione przez polityczną władzę powiatową.

Przesyłki nadane przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, wyjęte są z pod powyższego przepisu.

Przy przymusowem przeprowadzeniu połowu ryb, nastąpi odbiór ryb, za cenę o 10% niższą, niż cena maksymalna, oznaczona powyższem rozporządzeniem.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą grzywną do 5.000 K lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

Poświadczenia transportowe dla przesyłek śledzi.

Na mocy rozporządzenia ministeryalnego z 22. października b. r. (Dz. p. p. 369) koniecznem jest dla przesyłek śledzi, nadawanych z kraju do kraju w obrębie Monarchii, zezwolenie austryackiej Centralnej Spółki zakupu w Wiedniu (I. Am Hof Nr. 4).

Do przesyłek śledzi dołączyć należy obok listu frachtowego poświadczenie transportowe, wydane przez Centralną Spółkę zakupu na przepisanym formularzu.

Poświadczenia transportowe nie są wymagane dla przesyłek nadanych przez Zarząd wojskowy, nadto dla przesyłek importowanych z poza granicy celnej, z Węgier, Bośni i Hercegowiny, na danych w czasie wydania powyższego rozporządzenia, wkońcu dla przesyłek tranzytujących.

Śledzie nadane do transportu wbrew przepisom powyższego rozporządzenia, zostaną zajęte przez polityczne władze na rzecz aprowizacyi publicznej.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają zwykłym postanowieniom karnym.

Unormowanie drobnego handlu krupami jęczmiennemi.

Na podstawie § 19. rozporządzenia Cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916 (Dz. p. p. 176) zarządził Namiestnik dla Galicyi, co następuje:

Dla drobnej sprzedaży krup jęczmiennych (pęcaku), wyrabianych obecnie tylko w jednym gatunku jako Nr. 10, ustanawia się najwyższą dopuszczalną cenę na 78 hal. za kilogram. Dla miejscowości położonych w obrębie dalszym niż 10 klm. od młyna, względnie od kolejowej stacyi odbiorczej, dozwala się ze względu na wyższe koszta dostawy, podwyżkę ceny o 2 hal. na kilogramie.

Miejscowości te oznaczy i ogłosi Władza polityczna I. instancyi.

Każdy sprzedawca krup jęczmiennych (pęcaku) ma odpis niniejszego rozporządzenia umieścić w lokalu sprzedaży w miejscu dla każdego widocznem.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą przez polityczne władze powiatowe grzywną do 2.000 koron, albo aresztem do 6-ciu miesięcy, przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5.000 koron, albo aresztem do 6-ciu miesięcy.

Unormowanie spożycia jęczmienia i owsa własnego zbioru przez producentów, utrzymujących się z własnych zapasów.

Na podstawie § 16. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 (Dz. p. p. 176) zarządził Namiestnik dla Galicyi, co następuje:

Producenci rolni, utrzymujący się z własnych zapasów, winni z ilości zboża własnego zbioru, pozostałej im po pokryciu zapotrzebowania na zasiew, użyć do wyżywienia własnego i osób, stołujących się w ich gospodarstwie, zboża szlachetnego (pszenica, żyto) dwie trzecie, jęczmienia zaś jedną trzecią całej ilości, należącej się im według przepisów o regulacyi spożycia na wyżywienie w okresie czasu aż do przyszłych zbiorów.

Jeżeli zapas jęczmienia własnego zbioru nie wystarcza na pokrycie tej jednej trzeciej części, w takim razie winien producent obrócić na wyżywienie obok zboża szlachetnego, cały pozostały zapas jęczmienia własnego zbioru.

W gminach powiatów politycznych Żywiec, Myślenice, Nowy Targ, Limanowa, Nowy Sącz, Grybów, Gorlice, Jasło, Krosno, Sanok, Lisko, Stary Sambor, Turka, Skole, Dolina i Kałusz, które oznaczy powiatowa władza polityczna, mogą producenci rolni, utrzymujący się z własnych zapasów, a posiadający owies własnego zbioru, użyć go po pokryciu własnego zapotrzebowania na zasiew, do wyżywienia własnego i osób stołujących się w ich gospodarstwie w ilości oznaczonej przepisami o regulacyi spożycia, jeżeli nie posiadają innego zboża chlebowego (pszenica, żyto, jęczmień) własnej produkcyi, a użycie owsa do wyżywienia było w danej gminie zwyczajem i w tym celu, rzeczywiście go tam uprawiano.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dz. p. p. 176 przez polityczne władze powiatowe grzywną do 2.000 koron, albo aresztem do 3 miesięcy, przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5.000 K albo aresztem do 6 miesięcy.

Termin odbioru otrąb z młynów.

C. k. Namiestnictwo (Centrala krajowa dla gospodarczej odbudowy Galicyi) wydało okólnik w sprawie odbioru z młynów otrąb, pozostałych przy mieleniu mąki.

Rozporządzeniem Ministerstwa rolnictwa z 15. lipca b. r. wyznaczono dla rolników 3-tygodniowy termin dla odbioru z młyna otrąb tak zwanych obowiązkowych, to jest połowy tej ilości, która według przepisów o wymielaniu odpowiada ilości wymielonego zboża. Po upływie trzech tygodni od dyspozycyi Centrali producent traci prawo do tych otrąb, które przydzieli się innym potrzebującym rolnikom.

Obowiązek zaopatrywania poświadczeniami transportowemi przesyłek ziemniaków w obrębie kraju.

W wykonaniu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. sierpnia 1916 (Dz. p. p. 244) zarządził Namiestnik dla Galicyi, co następuje:

Przesyłki ziemniaków będą przyjmowane do transportu kolejowego tylko wtedy, jeżeli do dokumentów przewozowych dla każdej przesyłki dołączone będzie poświadczenie transportowe wystawione wedle przepisanego formularza.

Takie poświadczenie transportowe wymagane jest również dla przesyłek ziemniaków osią poza obręb powiatu i kraju.

Do wystawienia poświadczeń transportowych dla przesyłek tak koleją jakoteż osią w obrębie Galicyi upoważniona jest polityczna władza powiatowa lub galicyjska Filia wojennego Zakładu obrotu zbożem, do wystawienia zaś poświadczeń transportowych dla przesyłek poza granicę Galicyi, wyłącznie wymieniona Filia.

Ochrona drzew orzechowych.

Na mocy rozporządzenia ministeryalnego z 19. października b. r. (Dz. p. p. 364) wzbronionem jest ścinanie wszelkich gatunków drzew orzechowych. Wyjątek stanowią drzewa, których zepsucie na zewnątrz jest widoczne, względnie drzewa, posiadające więcej niż 2 m obwodu (w wysokości 1.3 m od ziemi).

W liczniejszych kompleksach drzew orzechowych nie wolno ścinać więcej niż $^1/_3$ część ogólnej ilości drzew, równomiernie wzdłuż całego drzewostanu w celu uniknięcia większych luk.

O każdorazowem ścinaniu drzew należy bezzwłocznie zawiadomić polityczną władzę powiatową.

W czasie od 1. kwietnia do 15. października wzbronione jest bezwarunkowo wszelkie ścinanie drzew orzechowych.

Właściciele lub dzierżawcy obowiązani są w miejsce każdego drzewa orzechowego, ściętego po 1. sierpnia 1914, zasadzić młode drzewko, a to do dnia 1. sierpnia 1918, o ile ścięcia dokonano przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia, w innych zaś wypadkach w przeciągu 2 lat po ścięciu drzewa.

Zawieranie umów odnośnie do sprzedaży drzewa nieściętego jeszcze orzecha, jest zakazane. — Umowy takie zawarte przed wydaniem powyższego rozporządzenia są nieważne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają zwykłym postanowieniom karnym.

Przydział cukru nieopodatkowanego dla karmienia pszczół w okresie hodowlanym 1916/17.

Na mocy rozporządzenia ministeryalnego z 23. lipca b. r. zezwolono na przydział cukru nieopodatkowanego dla karmienia pszczół. Obecnie wyjaśnia c. k. Ministerstwo handlu, iż austr. Związek Państwowy (österr. Reichsverein) w Wiedniu (I. Helferstorferstrasse 5) otrzymał zezwolenie na zakupno 1800 q, zaś Związek samoistnych Związków i Stowarzyszeń krajowych hodowli pszczół w Austryi (Reichsvereinigung der selbständigen Bienenzucht-Landes-Vereine und Verbände in Oesterreich—Prag, Kgl. Weinberge) na zakupno 4500 q nieopodatkowanego cukru krystalicznego.

Przy rozdziale powyższych ilości cukru między poszczególnych członków, będą wymienione wyżej Związki zwracały uwagę na to, by na każdy ul nie przypadło więcej niż 5 kg cukru nieopodatkowanego na wyżywienie pszczół w jesieni 1916 i na wiosnę 1917.

Przydział cukru otrzymają tylko ci właściciele ulów, którzy udowodnią, iż z powodu wyjątkowych stosunków klimatycznych nie mogą pozostawić roju pszczół na przezimowanie bez dodania im pożywienia.

Dla pszczelników nie należących do żadnego Związku, zarezerwowano również pewną ilość nieopodatkowanego cukru krystalicznego.

Zakaz poboru cukru opodatkowanego w celu karmienia pszczół obowiązuje nadal.

Sprawy handlowe.

Ceny kawy w Krakowie.

Odnośnie do notatki o cenach kawy waloryzacyjnej, pobieranych przez kupców krakowskich, wyjaśnia Izba handlowa i przemysłowa, iż nie odpowiada prawdzie, jakoby Centrala kawowa dostarczała do Krakowa kawę po K 3.50, a kupcy sprzedawali ją po K 8.— za kilogram.

Centrala kawowa dostarcza grosistom kawę surową po K 5.59, a grosiści obowiązani są sprzedawać detalistom kawę surową po K 5.77 za kilogram, zaś kawę paloną — ze względu na 20% ubytku przy paleniu, po K 7.20 za kilogram.

Kupcy detaliczni, sprzedając tedy kawę po ustanowionej przez Centralę kawową cenie maksymalnej K 8.— za kilogram zarabiają w rzeczywistości 80 halerzy na kilogramie.

Zgłaszanie wierzytelności w niemieckiej okupacyi.

Biuro popierania eksportu przy c. k. austr. Muzeum handlowem w Wiedniu zawiadomiło krakowską Izbę handlową, iż osoby, mające wierzytelności w niemieckich obszarach okupowanych mogą zgłaszać swe pretensye Państwowej Komisyi dla odszkodowań (Reichsentschädigungskommission w Berlinie W 8 Maurerstrasse 53).

Wobec tego, iż na mocy okólnika z 28. lutego 1916 pewne firmy zgłosiły już swe wierzytelności w Łodzi, w Białymstoku, Częstochowie i Pabianicach, wchodzą obecnie w rachubę głównie inne miasta w niemieckiej okupacyi w Polsce, północnej Francyi i Belgii. Wierzytelności księgowe i towarowe (Buch- und Warenforderungen) należy zgłaszać na osobnych formularzach, które interesowani nabyć mogą w wspomnianej Komisyi dla odszkodowań. Rozpoczęta akcya opiera się na rozporządzeniu kanclerza z 25. kwietnia 1915, na mocy którego polecono państwowej komisyi dla odszkodowań sprawdzić nazwiska właścicieli towarów zajętych w ciągu obecnej wojny w krajach nieprzyjacielskich na rzecz państwa niemieckiego oraz rozstrzygać o prawomocności ich pretensyi.

Za kraje nieprzyjacielskie uważać należy obszary okupowane, ewentualnie administrowane przez władze niemieckie. Pod względem przynależności pretensyi rozróżnić należy wierzytelności przynależne do zarządów wojskowych, cywilnych władz administracyjnych, inspektoratów etapowych, oraz wierzytelności wynikłe z zajęcia towarów na rzecz bezpośredniego zaopatrzenia polowego wojsk; możliwem jest jednakże uznanie dla poszczególnych wypadków przynależności do Komisyi dla odszkodowań, a to po porozumieniu z władzą, do której należy udzielenie odszkodowania.

Państwowa Komisya dla odszkodowań udziela obecnie wynagrodzenia za towary zajęte tylko obywatelom państwa niemieckiego, państw zaprzyjaźnionych lub neutralnych. Obywatele państwa rosyjskiego mogą otrzymać 10% należytości w gotówce.

W niemieckich obszarach okupowanych w Polsce rozszerzono w ostatnich czasach działalność Komisyi dla odszkodowań o tyle, iż przy zakupach wyrobów tkanych, trykotowych i włóczkowych przez niemiecki zarząd wojskowy połowę należytości winna zapłacić Komisya, a to w celu ochrony interesów wierzycieli. Uwzględnienie pretensyi za powyższe zakupy nastąpi w tych obszarach wprost w drodze urzędowej.

Przy Komisyi dla odszkodowań założono też specyalne biuro zgłoszeń wierzytelności (Forderungsanmeldestelle) niemieckich obywateli wobec dłużników w obszarach okupowanych.

Komisya dla odszkodowań nie przyjmuje żadnych zobowiązań odnośnie do pomyślnego załatwienia zgłoszeń.

Wypłata wierzytelności nastąpić może jedynie za zgodą dłużnika, o ile prawomocny wyrok nie może być przedłożony. Przy braku zgody nastąpi zdeponowanie spornej kwoty.

Wkończu zaleca się pośpiech w wnoszeniu zgłoszeń, ponieważ wobec wzmożonych zakupów w Polsce i ewentualnych zmian w poziomie cen późniejsze zgłoszenia nie będą uwzględnione.

Formularze zgłoszeń są do nabycia za odpowiednią opłatą w państwowej Komisyi dla odszkodowań w Berlinie.

Stosunki z Król. Polskiem.

Przywóz książek z Królestwa Polskiego.

Na skutek interwencyi Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie uregulowało obecnie Ministerstwo spraw wewnętrznych sprawę przywozu książek (druków nieperyodycznych) z Królestwa Polskiego.

Książki drukowane w okupacyi austro-węgierskiej lub niemieckiej mogą być bez dalszego ba-

dania przewiezione do Austryi, o ile dostarczony będzie dowód, iż odnośne wydawnictwo przeszło cenzurę austro-węgierskich lub niemieckich władz okupacyjnych i zostało zwolnione do obrotu.

Stwierdzenie okoliczności, czy dowód ten został dostarczony, należy dla Krakowa i zachodniej Galicyi do kompetencyi c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie, której w dalszym ciągu urzędy cłowe i pocztowe przesyłać mają nadchodzące z Królestwa książki.

Unormowanie obrotu kartoflami.

C. i k. Jenerał-Gubernator zarządził w sprawie unormowania obrotu kartoflami co następuje:

Obrót kartoflami w obrębie obwodu nie podlega żadnym ograniczeniom. Sprowadzenie kartofli z innego powiatu jest dozwolone tylko za pozwoleniem centrali dla zużytkowania zbiorów przy c. i k. Wojsk. Gen. Gub.

Dla powiatu Dąbrowa potrzebną ilość kartofli przeznaczy centrala dla zużytkowania zboża. Wojska i zakłady rozmieszczone w obrębie Gen. Gub. mogą w całem Gen. Gub. bez przeszkód zakupywać.

Suszarnie są uprawnione zakupywać we własnym obwodzie kartofle bez ograniczenia, ale tylko wyłącznie dla przerabiania na produkty suche. Fabryki krochmalu są uprawnione kupować kartofle wyłącznie tylko dla własnego użytku we własnym obwodzie i takowe przerabiać. Fabrykom syropu nie wolno zakupywać kartofli.

Kartofle przeznaczone do wywozu zostaną zakupione przez kupców, wyznaczonych przez Centralę dla zużytkowania zbiorów przy Gen. Gubernatorstwie. Inny wywóz jest wzbroniony.

Dla celów aprowizacyjnych i konsumcyjnych w obrębie Wojsk. Gen. Gub. są każdorazowe w poszczególnych powiatach ogłoszone ceny równocześnie najwyższemi cenami dla kartofli.

Dla celów przemysłowych i wywozu do Monarchii obowiązują ceny, każdorazowo przez kupca z producentem ugodzone.

Cło przy wywozie do austro-węgierskiej okupacyi w Polsce.

Przy wywozie kołnierzy z bawełnianym spodem do okupacyi austr. w Polsce należy opłacać cło według taryfy Nr. 94/90 d II. w wysokości 200 K z dodatkiem 5%.

Przy wywozie tiulu bawełnianego, haftowanego sztucznym jedwabiem wynosi cło za 100 kg 200 K (2 K 50 h jako cło od sztuki według nr. tar. 90 d II.).

Zaopatrywanie ludności w niezbędne artykuły.

Rozporządzeniem z 4. października 1916. zarządził Naczelny Wódz armii dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

Niezbędnymi artykułami w zrozumieniu tego rozporządzenia są wszelkie rzeczy, służące ludziom do zaspokojenia koniecznych potrzeb życiowych lub zwierzętom domowym jako pożywienie, jak również przedmioty, służące do wytwarzania takich rzeczy.

Jenerał-Gubernatorstwo może rozporządzić, aby każdy, kto ma w zapasie pewne niezbędne artykuły, zgłosił ten zapas, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Jeżeli niezbędne artykuły należą do innej osoby, należy w zgłoszeniu podać osobę, uprawnioną do rozporządzenia nimi.

Obowiązek zgłaszania może być także ograniczony na pewne kategorye osób — jak wytwórcy, handlarze, domy składowe i przedsiębiorstwa komunikacyjne.

Rozporządzenie Jenerał-Gubernatorstwa oznaczy, w jakich terminach i w jakich urzędach należy zgłoszenia dokonać. Do oznaczenia tego może być także upoważniona Komenda obwodowa.

Każdy musi na żądanie Komendy obwodowej — choćaż nie istnieje obowiązek zgłaszania — udzielić organom c. i k. Zarządu wojskowego wyjaśnień co do zapasów niezbędnych artykułów, znajdujących się w jego przechowaniu.

Komenda obwodowa może każdego czasu kazać stwierdzić przez oględziny lub przeszukanie domowe, czy uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia lub obowiązkowi udzielania wyjaśnień.

Jeżeli zaniedbano zgłoszenia lub nie udzielono wyjaśnienia, lub też uczyniono to niezgodnie z prawdą, ponosi koszta dochodzenia strona, która była obowiązana do zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, a to niezależnie od dochodzenia karnego.

Dla zapewnienia zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły może Jenerał-Gubernatorstwo zarządzić wywłaszczenie zapasów takich artykułów i zajęcie ich aż do ukończenia postępowania wywłaszczeniowego. Zajęcie może zarządzić także Komenda obwodowa.

Z pod wywłaszczenia są wyjęte płody rolne, wyjęte z pod zajęcia według rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 11. czerwca 1916 Nr. 61 Dz. rozp. oraz inne niezbędne artykuły, których uprawniony do rozporządzania nimi potrzebuje dla własnego utrzymania i utrzymania swoich domowników lub dla dalszego prowadzenia swego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego.

Jeżeli co do wynagrodzenia za wywłaszczone zapasy nie doszło do skutku porozumienie z wywłaszczonym, oznaczy wysokość wynagrodzenia komenda obwodowa po wysłuchaniu dwóch rzeczoznawców i jednego zastępcy gminy, w której zapasy są złożone, gdy jednak chodzi o przedmioty podlegające szybko zepsuciu, po wysłuchaniu jednego rzeczoznawcy. Komenda obwodowa może przy oznaczaniu wynagrodzenia przywołać także innych interesowanych lub zastępców interesowanych urzędów.

Wywłaszczony musi po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia oddać na żądanie komendy obwodowej zapasy organom, przez nią wskazanym, za wypłatą wynagrodzenia lub za złożeniem go do depozytu sądowego.

Jeżeli wynagrodzenie wynosi tysiąc koron lub więcej, lub jeżeli zostało oznaczone poniżej kwoty szacunkowej, proponowanej przez rzeczoznawców, może wywłaszczony zażądać w przeciągu czternastu dni po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia decyzyi sądowej co do swego roszczenia o wynagrodzenie.

Sąd rozstrzyga w postępowaniu incydentalnem.

Niezależnie od ogłoszenia z mocą obowiązującą rozporządzeń, zarządzeń i nakazów Jenerał-Gubernatora będą przepisy, wydane na mocy tego rozporządzenia, podane do publicznej wiadomości w dziennikach urzędowych tych obwodów, w których mają obowiązywać, oraz przez ogłoszenie w dziennikach, przybicie w miejscu publicznem i w inny sposób zwyczajem miejscowym przyjęty.

Kto zaniedba zgłoszenia lub nie udzieli wyjaśnienia przepisanego lub podaje przytem nieprawdziwe dane, lub kto przytem współdziała,

kto zapasy niezbędnych artykułów lub części takich zapasów, których zajęcie lub wywłaszczenie zarządzono, zataja, usuwa bezprawnie z miejsca, gdzie są złożone, lub wzbrania się oddać takie wywłaszczone zapasy, będąc do tego obowiązanym,

będzie karany przez Komendę obwodową — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — grzywną do dziesięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary można orzec utratę zapasów, które są przedmiotem orzeczenia karnego.

Utratę zatajonych zapasów orzeka się także jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Komunikacye.

Pociąg popołudniowy do Zakopanego.

Izba handlowa i przemysłowa przedłożyła c. k. Dyrekcyi kolei państwowych w Krakowie wniosek o zaprowadzenie popołudniowego połączenia osobowego między Krakowem a Zakopanem. Starania Izby odniosły dzięki życzliwemu traktowaniu sprawy ze strony Dyrekcyi kolei w Krakowie pomyślny rezultat.

Dyrekcya zawiadomiła Izbę, iż z dniem 1. grudnia b. r. zaprowadzi nowy pociąg osobowy z Krakowa do Zakopanego i z powrotem. Odjazd z Krakowa o godzinie 2.15 popołudniu; przyjazd do Zakopanego 8.40 wieczór. Odjazd ze Zakopanego 4.32 popołudniu, przyjazd do Krakowa 11 w nocy. Pociągi te będą w Chabówce miały bezpośrednie połączenie do Nowego Sącza.

Równocześnie zostanie zarządzonem, ażeby pociąg mieszany Nr. 6172 odchodził z Chabówki nie o godzinie 4.40 rano, ale o 6.00 rano, oraz zatrzymywał się na przystanku Rokiciny.

Zniżona należytość za pakunki, nadane w obrębie strefy uprzywilejowanej.

C. k. gal. Dyrekcya poczt i telegrafów we Lwowie nadesłała Izbie następujące wyjaśnienia:

Wchodząca w życie z dniem 1. października 1916 nowa ordynacya pocztowa ustanawia w wewnętrznym obrocie, tudzież w obrocie z Niemcami oprócz zwykłych (normalnych) należytości za wagę pakietów — także i zniżoną należytość za wagę, która wynosi 60 h za każdy pakiet ważący do 5 kg.

Zniżoną należytość opłaca się tylko za pakiety w obrocie między miastami głównemi i miejscowościami zewnętrznemi, położonemi w uprzywilejowanym promieniu 25 km do 50 km miast głównych. Za miasta główne należy uważać te miejscowości, które mają najmniej 30.000 mieszkańców, tudzież stolice krajów bez względu na liczbę mieszkańców.

Zniżona należytość obowiązuje również w miastach głównych w obrocie w samem miejscu siedziby ruchu urzędu pocztowego, jakoteż w obrocie między tem miastem a miejscowościami, należącemi do jego zamiejscowego okręgu doręczeń, wreszcie w obrocie wzajemnym między miejscowościami, leżącemi w zamiejscowym okręgu doręczeń miasta głównego. Dla obrotu wzajemnego między wyżej wspomnianemi miejscowościami zewnętrznemi miasta głównego zniżona należytość nie jest dopuszczalną.

Wykaz urzędów pocztowych stanowiących strefę uprzywilejowaną miasta Krakowa.

Alwernia, Andrychów, Babice k. Alwerni, Babice k. Krakowa, Bieńczyce, Bierzanów, Borek k. Oświęcima, Bochnia, Boleń, Brzesko, Brzezie, Brzeźnica, Budzów, Chełm, Chocznia, Chrostowa, Chrzanów, Czernichów, Dąbie k. Dobrzyc, Dobczyce, Dobra k. Limanowej, Droginia, Dwory, Gawłów nowy, Gdów, Izdebnik k. Kalwaryi, Jaworzno, Jodłownik, Jordanów, Kalwarya Zebrzydowska 1—2, Kasina wielka, Kłaj, Klasno, Klecza górna, Kobierzyn, Kocmyrzów, Kraków 1—15, Królówka k. Bochni, Lanckorona, Łapanów, Leńcze, Łętownia k. Jordanowa, Libiąż mały, Lipnica murowana, Liszki, Lubień k. Myślenic, Maków, Mikluszowice, Modlnica, Mogiła, Mogilany, Mszana dolna, Mucharz, Mydlniki, Myślenice, Niegowice k. Bochni, Niepołomice, Okocim, Okulice, Osiek k. Oświęcimia, Osielec, Pleszów, Polanka wielka, Prądnik czerwony, Przeciszów, Przeginia duchowna, Raciborowice, Rajbrot, Rudawa k. Krakowa, Ryczów, Rzegocina, Rzezawa, Sierosławice, Siersza wodna, Skawna, Skomielna Biała, Skrzydlna, Słotwina k. Brzeska, Spytkowice k. Zatora, Staniątki, Stryszów, Sucha, Sułkowice, Świątniki górne, Swoszowice, Szczyrzyc k. Limanowej, Tenczynek, Trzciana k. Bochni, Trzebinia 1—2, Tymbark, Uście solne, Wadowice, Wieliczka, Wielkie drogi, Wiśnicz k. Bochni, Wiściowa k. Dobczyc, Wola justowska, Wyciąże, Zabierzów k. Krakowa, Zabierzów k. Niepołomic, Zaryte, Zator, Zembrzyce, Zerosławice, Zielonki.

Przesyłka pocztą druków „pilnych“ i „niepilnych“.

C. k. galicyjska Dyrekcya poczt i telegrafów we Lwowie nadesłała Izbie następujące wyjaśnienia w sprawie przesyłki pocztą druków „pilnych“ i „niepilnych“.

Obowiązująca od 1. października 1916 nowa ordynacya pocztowa wprowadza daleko idące zmiany w sprawie przesyłek z drukami, a mianowicie odróżni — odmienne od dotychczasowych przepisów — druki pilne i niepilne. Druki pilne mają być wyprawiane, przewożone i doręczane równie szybko listy i kartki pocztowe.

Natomiast ekspedycya, transport i doręczenie druków niepilnych odbywać się może tylko wtedy, jeżeli przez to nie ucierpią ekspedycya, transport i doręczenie korespondencyi i pilnych druków.

W szczególności wysyłka druków niepilnych z miejsca nadania może być uzależniona od stosunków lokalnych nadawczego urzędu pocztowego i odbywać się w razie danym tylko raz dziennie. Również transport druków niepilnych na miejsce przeznaczenia uskutecznia się takimi kursami pocztowymi i takimi drogami, aby przez to nie opóźnił się transport korespondencyi i pilnych druków.

Niemniej przy doręczaniu druków daje się pierwszeństwo korespondencyom i pilnym drukom; doręczenie niepilnych druków może być w razie potrzeby ograniczone tylko do jednego chodu dziennie i to wyłącznie w dnie powszednie.

W końcu odmienne jest także postępowanie z drukami niepilnymi w większej ilości przez tego samego nadawcę nadanymi, a które nie zostały z jakiejkolwiek bądź przyczyny doręczone i wróciły na miejsce nadania.

Druki takie mogą być — o ile tego wymagają stosunki lokalne danego urzędu pocztowego — wykluczone od doręczenia nadawcy. Nadawca ma być w takim wypadku o nadejściu uwiadomiony celem odebrania druków w urzędzie pocztowym najdalej w ciągu tygodnia.

Po bezowocnym upływie tego terminu uważa się druki takie jako odstąpione na rzecz poczty w tem znaczeniu, że mogą one być przez urząd pocztowy na korzyść skarbu Państwa sprzedane, względnie o ile to niemożliwe — zniszczone. To samo ma miejsce w tym wypadku, gdy istnieje zastrzeżenie odbioru i nadawca niedorzecznych druków niepilnych nie podejmie ich w ciągu tygodnia.

Druki niepilne nie mogą być przesyłane jako przesyłki zapisane.

Stosownie do większych zobowiązań, jakie przyjmuje na siebie Instytucya pocztowa odnośnie do pilnych druków, ustanawia nowa ordynacya pocztowa nie tylko wyższą opłatę za pilne druki, lecz wymaga od nadawcy dopełnienia pewnych specyalnych warunków.

I tak za pilne druki opłaca się obok należytości od wagi, tj. po 3 h. od każdych 50 gramów wagi, tak jak za druki niepilne, nadto dodatek po 2 hal. od każdej przesyłki, który musi być opłacony przez nalepienie osobnego znaczka (Eilmarke).

Druki pilne muszą być przy nadaniu w całości opłacone i nie mogą być przesyłane w formie zwoju (rulonu).

Dodatek 2 halerzowy musi być opłacony tylko za pomocą wspomnianego znaczka osobnego (Eilmarke). Znaczek ten formatu trójkątnego (format trójkąta równoramiennego) żółtego koloru wydany został jako znaczek 5-halerzowy dla pilnych druków, których waga nie przekracza 50 gramów i stanowi zarazem opłatę od wagi (3+2); zaś dla pilnych druków o wadze ponad 50 gramów wydany został takiż znaczek 2-halerzowy, który nalepia się na przesyłkę obok zwykłych znaczków listowych.

Opisany znaczek 5-cio względnie 2-halerzowy może być użyty wyłącznie tylko do opłaty pilnych druków do 50 gramów, względnie do opłaty 2-halerzowego dodatku za pilne druki ponad 50 gramów.

Wprowadzenie dla pilnych druków, takiego osobnego znaczka odmiennego od innych formatem i kolorem, ma na celu zwrócić uwagę organów pocztowych na odnośne przesyłki i zapewnić im przepisowe traktowanie.

Decyzya zatem, czy druk ma być uważany za pilny lub niepilny zależy więc odtąd nie — jak dotychczas — od zapatrywania urzędu pocztowego, lecz wyłącznie od nadawcy przesyłki, któremu przysługuje prawo oznaczenia przesyłki jako pilnej przez nalepienie wspomnianego osobnego znaczka.

Podwyższenie należytości stemplowych przy ekspedycyi pakunków, przesyłek ekspresowych i psów.

Na podstawie rozporządzenia cesarskiego z d. 28. sierpnia 1916 Dz. p. p. 281 podwyższa się z dniem 1. listopada 1916 należytość stemplową przy wyż wymienionych ekspedycyach kolejowych z 10 na 20 halerzy od każdego poświadczenia nadawczego.

O ile w obrocie zagranicznym ta należytość stemplowa wyrażoną była w walucie obcej, będzie ona od 1. listopada b. r. pobraną w podwójnej wysokości.

Informacye i dostawy.

Rozdział skór twardych między szewców.

Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie przydzieliła już pewne zapasy skór twardych tut. handlarzom skór, celem ich rozdziału między uprawnionych majstrów szewskich, osiadłych w Krakowie, Podgórzu i w powiecie krakowskim.

Obecnie przypada do rozdziału około 1.200 kg skóry.

Z początkiem przyszłego tygodnia rozdane zostaną między uprawnionych szewców karty poboru, na podstawie których będą mogli otrzymać skórę u handlarzy.

W najbliższym czasie przystąpi Izba do wysyłki skór do innych miejscowości swego okręgu.

Izba ma nadzieję, iż akcya jej, obok zaopatrzenia rękodzieła szewskiego, w miarę rozporządzalnych zapasów, w skórę twardą po cenach maksymalnych, przyczyni się przynajmniej częściowo w interesie zwłaszcza mniej zamożnych konsumentów do potanienia wyrobu i naprawy obuwia.

Wysyłka cenników do krajów neutralnych.

Zezwolenie Ministerstwa handlu na wysyłkę cenników do Bułgaryi i Turcyi, wydane 8. czerwca b. r., zostało obecnie rozszerzone na wszystkie kraje neutralne.

Firmom zasługującym na zaufanie wolno wysyłać cenniki pod następującymi warunkami:

cennik nie może być większych rozmiarów, niż zwyczajny arkusz papieru,

nadawać należy przy okienku pocztowem,

przesyłki nie powinny dosięgać liczby zbyt wysokiej, by nie obciążać cenzury.

Wszelkie wiadomości, odnoszące się do spraw wojskowych, jak zamówienia wojskowe, ilości zapasów surowców itd., podawane przez firmy często z nieświadomości, są surowo wzbronione.

Dostawa sukna uniformowego.

Węgierski centralny Magazyn mundurów wojskowych dla honwedów rozpisuje dostawę materyałów na płaszcze, bluzy, spodnie i czapki w nieograniczonej ilości i każdego czasu.

Oferty wraz z próbkami materyi należy wnosić do Komendy Centralnego magazynu mundurów w Budapeszcie (Kommando des k. ung. Honvéd-Zentral-Monturdepots, Budapest, X. Elnökutca 1).

Wadyum w wysokości 5% ogólnej sumy oferowanej złożyć należy w którejkolwiek kasie rządowej, a poświadczenie złożenia dołączyć do oferty.

Rozpisanie dostawy przeglądnąć mogą interesenci w biurze Izby.

Zmiany w rejestrze handlowym.

Wpisano firmy:

Naftali Engländer, handel spirytusu w Nowym Sączu.

A. Keil & Samuel Nath, wyrób ubrań męskich w Tarnowie.

Salomon Rosner, handel towarów mieszanych w Chrzanowie.

Zmiany i dodatki przeprowadzono przy firmach:

„Górka“ Towarzystwo akcyjne fabryki cementu w Sierszy (udzielenie prokury).

Spółka oszczędności i pożyczek w Kościelcu (zmiany w zarządzie).

Spółka oszczędności i pożyczek w Strzelcach wielkich (wybór nowego członka zarządu).

Spółka oszczędności i pożyczek w Brzeziu (zmiany w zarządzie).

Spółka oszczędności i pożyczek w Szczepanowie (wybór nowych członków zarządu).

Odpowiedzialny redaktor: Dr. Rudolf Beres.
Nakład i własność Izby handlowej i przemysłowej
Czcionkami Drukarni Narodowej w Krakowie.